

1 Vågar man fråga?

En allmängiltig fråga för en samfällighetsstyrelse är hur man kommunicerar med medlemmarna och viceversa. Det kan fungera bättre eller sämre. Oavsett hur det fungerar vid ett visst tillfälle kan förbättringar göras i en verksamhet. En föreningsstyrelse som prestigelöst och positivt kan ta emot förslag/synpunkter/ klagomål från medlemmarna skapar bättre förutsättningar för att uppnå mål om en bra verksamhet.

Under 2009 har jag erfårit några saker som kanske pekar att något kan förbättras:

- efter tilltagande problem med dålig plogning och svallis på Fågelviksvägen tog jag 19/2 2009 kontakt med dåvarande ordf Fletcher – Sjöström, som också regelbundet nyttjade aktuell vägsträcka. Hon instämde i min problembeskrivning. Hon hade tydligen ej aktualiserat problemet med vägfogden - men lovade att göra detta..
- Jag väntade mig någon åtgärd, men ingenting hände- ej heller återkom F-S med någon återkoppling i ärendet.
- Någon dryg månad senare uppstod nya problem; smältvatten som bildade svallis i hörnan Bergsvägen/ Fågelviksvägen. Flera dagar i rad gick det ej att passera området utan att gå på/halka på ny blank is. Efter ett par dagars tilltagande problem, och ingen åtgärd från vägföreningen, tyckte till slut att något måste göras. Jag ringde vägfogden. –Jag framför då att det är problem med svallis och undrar om man har planerat någon åtgärd! – Nej!, blir det kortfattade svaret. Jag säger då att jag tycker han och styrelsen ska titta på saken och planera någon åtgärd, om inte av annan orsak, så av säkerhetsskäl. Svaret blir åter ett korthugget –Nej. Jag föreslår då att jag själv ska få fullmakt att köpa in salt för 100:- för att kunna göra något. Svaret blir åter nej. Jag blir lätt desperat av behandlingen (och egen tidspress) och ber honom tänka sig för – och säger att jag tänker spela in samtalet. Meningsutbytet upprepas dock och jag blir hänvisad till att ta kontakt med någon annan i styrelsen, ty han kan ej besluta om dessa 100:- Jag skriver därpå som sista åtgärd ner några rader till styrelsens epostadress med en kort redogörelse för samtalet med vägfogden. Vid, min nu kraftig försenade avresa till möte i stan, inköper jag en säck salt, för att kunna åtgärda isen vid hemkomst
- Döm om min förvåning när det senare visade sig att mitt samtal ändå lett till att "Sjöströmarna" fått anmodan att omedelbart åka ut och salta i korsningen! Detta utfördes inom en halvtimme från mitt samtal!!

Det hade kanske varit smidigare om vägfogden från början tagit emot synpunkten på ett konstruktivt sätt och haft en positivare rutin för hantering av denna typ av ärende?!

Nu åtföljdes denna påkallade och effektiva saltning av att jag sedan blev utskälld bl.a. ”för att göra mitt yttersta för att terrorisera oss”. Därpå följde ytterligare mail med sådana utgjutelser, kompletterat med ett insmuget ” du ska ha ett stort tack för att du påpekade isproblemet...” . Detta följdes upp i höstas med förnyade nedsättande omdömen då jag försökte få en dialog kring ovan aktualiserat dike på Fågelviksvägen. Efter ingripande från ordföranden lyckades några styrelseledamöter till slut i december 2009 hantera frågan och göra en konstruktiv besiktning tillsammans med undertecknad.

Med anledning av ovanstående ber jag styrelsen lägga fram en handlingsplan för att hantera förslag/synpunkter/klagomål från medlemmarna i framtiden. Kan lämpligen också innehålla något om hur medlemmarna ska hållas informerade mellan årsmötena, utöver epost.

En önskan att en sådan plan kanske innehåller sådant som:

- hur ta upp medlemmars synpunkter/förslag? - utan att se dem som angrepp/gnäll etc
- hur redogöra omgående för tänkbare åtgärder?
- hur återkomma med feedback? Omgående vid akuta frågor, annars inom lämpligt, överenskommet tidsrum
- Hänvisa till t.ex. ordföranden om medlemmen inte tycker sig fått rimligt gehör.

När, var och hur kan förslag/synpunkter/ev. klagomål framföras?! – akuta såväl som mer långsiktiga.

Jag föreslår årsmötet

att, utifrån ett tänkt svar från styrelsen, fastställa för föreningen lämplig handlingsplan

2. Vinterväghållning och mötesplatser.

Vinterväghållningen har denna säsong, utifrån min begränsade horisont, varit bättre än föregående säsong – trots det myckna snöandet. Men jag vill ändå peka på två saker som aktualiserats:

Även med frekvent plogning, med t.ex. midjestyrd traktor, byggs ett tjockt snötäcke upp på körbanorna. I backarna, (t.ex. på Norrövägen) har detta inneburit en yta som snabbt blivit till ett svårbemästrat oregelbundet spårat "tvättbräde". Samtidigt har den allt smalare vägbanan, och delvis dålig sikt i kurva, gjort att en del trafikincidenter uppstått. För att undvika liknande problem i framtiden föreslår jag

dels att man i dessa backar, och ev. på övriga vägnätet, vid tjockt hårt snölager på vägbanan anlitar en väghyvel för att få körbanan i gott skick! (Sådan finns att tillgå i Åkersberga.) Att det ska ingå i plogningsuppdraget att ta bort sådan packad snö?!

dels att det i aktuella backar inrättas några utvidgningar av vägbanan, (Mötesplatser) så att möten kan genomföras säkert.

Kanske också att man på något vis, vid svårbemästrat väglag och smal vägbana kan förordna att trafik uppför vissa brantare backar har företräde framför trafik som ska nedför backen.

Jag föreslår årsmötet

att besluta att styrelsen utreder och vidtar åtgärder med anledning av ovanstående motion

3. Säkrare gång och cykeltrafik

Det blir allt tätare trafik på vårt smala vägnät. Jag föreslår att åtgärder vidtas för att möjliggöra minskning av gång- och cykeltrafikanter på de vägar där motorfordon färdas.

Jag föreslår

att styrelsen ges i uppdrag att utreda huruvida Kvarnvägen kan ordnas så att den inte bara, som i dag, fungerar för ridning, utan även kan utgöra underlag lämpligt för cykel- och gångtrafikanter.

med vänlig hälsning

Anders Starck

Norrö 2:22